

Sonja Vasilievna Kovalevski.

Døden har i de sidste Aar tilføjet Kvindesagen store Tab. Snart har den berøvet os trofaste og dygtige Medkæmpere, der klart saa, *hvad* de kæmpede for, og med beraad Hu stillede sig i vore Rækker — som *Caroline Biggs*. Snart har den bortkaldt saadanne Kvinder, der maaske slet ikke hørte til Kvindesagens Hær, men som ved deres udmærkede Dygtighed paa det Omraade, de havde valgt til Arbejdsfelt, have vist, hvad Kvinder *kunne* ndrette, og derved paa det klareste vist Kvindesagens Berettigelse — som Fru *Heiberg*.

Den Personlighed, hvis Navn staar over disse Linier, synes at høre til de sidstnævnte. Thi som oftest, naar hun bliver omtalt — og navnlig da som de fleste Blade i Anledning af hendes Død have omtalt hende — er det den fremragende Dygtighed, hun havde erhvervet indenfor sit Videnskabsfag, den højere Matematik, der bliver lagt Vægt paa. Og visselig er dette af stor Betydning, ogsaa for Kvindesagen. Da det nye Universitetet i Stockholm fra flere Sider blev lykønsket til at have faaet en saa dygtig Professor i Mathematik som Fru Kovalevski, da glædede vi Kvinder i mange Lande os over, at Professoren var en Kvinde; da det franske Videnskabsakademi bortgav den sjældent uddelte Badinske Pris for et matematisk Arbejde, endda med den Tilføjelse, at man paa Grund af det fortrinlige Arbejde havde fundet Grund til at forhøje Belønningen til det dobbelte — da glædede vi os over, at det var Evropas eneste kvindelige Professor, der vandt Prisen. Vi var os bevidst, at Kvindesagen havde vundet en Sejr, selv om den kvindelige Professor slet ingen Interesse havde for Kvindesagen. Alene det, at hun udmærkede sig, ikke paa Omraader, hvor Kvinden oftere har vundet Anerkendelse, som Kunstens — Musik, Maleri eller Skuespil — men at hun slog ind paa en Vej, som man saa ofte har villet nægte Kvin-